

Zamyślenia

Dyrdymałki z szuflady pisarza

Książeczka anegdot, literackich ilustrowana jest znakomitymi karykaturami Andrzeja Stopki i to jedynie jego rarytasy ciągnięte pełną kreską, nie były poddane cenzurze przed wydaniem tego ewenementu literackiego. Po prostu nie było do czego się dobrnąć „Kreska to nie słowo. Autor jakby „wyiskał” te wszystkie śmieszne kąski, nie układając ich wedle jakiejś chronologii, czy też znaczenia osób. Nie nadał też choćby pseudohistorycznego sensu, grzebiąc w szufladzie, traktując to niejako zabawę i tak my to postrzegajmy. Wielu z tych ludzi pióra odeszło od nas na zawsze, ale kreacje ich pozostały choćby w encyklopediach. Zatem nie zaszkodzi im odrobina pieprzu dorzucona do ich życiorysów.

***

Jacek Puget zaglądając często do restauracji „Myśliwska” przy placu Szczepańskich, kiedyś spotkał tak grono kolegów. Ci widząc, że był już mocno wstawiony poradzili mu, aby udał się do domu. Po krótkim uporze zgodził się na opuszczenie lokalu. Po jakimś czasie jednak wrócił. Zdziwieni zapytali, co się stało? Ten zamówiwszy jedną głębszą, odparł:

– Doszedłem do kościoła Reformatów i... nawrócili mnie.

***

Janusz Minkiewicz w kawiarni literackiej na Krakowskim Przedmieściu wygłosił słynną maksymę:

– Ostatnio szalenie dużo ludzi wyrzucają z Partii i w ten sposób zanieczyszczają nasze szeregi bezpartyjnych.

***

W latach 50. w sferach literackich omawiano trzy nowe prądy: formalizm, represjonizm i socraealizm.

Premierowe przedstawienie teatru im. Wachtangowa z Moskwy, gościnnie występującego w Warszawie, opóźniło się o jeden dzień,

niż to zapowiadały afisze. Jerzy Pomianowski wytłumaczył zainteresowanym kolegom po piórze:

– Po prostu nie zdążono przerobić foteli na klęczniki dla recenzentów.

***

Lidia Zamkow po powrocie z miesięcznego pobytu w Moskwie, wygłaszała płomienne przemówienia o tym, co przeżyła i widziała. To wspaniałe, moskiewskie metro, wysoki poziom tamtejszych teatrów, bogactwo muzeów, nowoczesnych metodach pedagogiki artystycznej, poszanowaniu ludzi sztuki, doniosłych reformach itd. Adam Polewka wysłuchawszy jej wywodów w pewnej chwili zapytał:

– A bułki tam po ile?

***

Na zjeździe literatów 1947 roku Adam Ważyk zażądał, aby po skończeniu swego przemówienia, zarezerwowano mu miejsce w pierwszym rzędzie foteli.

– Dlaczego ci tak na tym zależy? – zapytano.

– To proste wyjaśnił Jerzy Zawiejski. To jedyna możliwość, aby miał wszystkich pisarzy za sobą.

***

Jerzy Pomianowski, zabierając głos w dyskusji na zebraniu ZLP w Warszawie, wygłosił taką sentencję:

– Były dawno temu takie czasy, że pisało się: nasz korespondent donosi, a powinno się wówczas pisać: nasz donosiciel koresponduje...

***

Leon Schiller mówił zawsze o partii przez pierwszą osobę liczny mnogiej, czyli przez „my”. Po zdymisjonowaniu go w Teatru Polskiego w Warszawie tak się wyraził:

– Myślmy mnie wyrzucili z teatru.

Kazimierz Iwosse

Janusz Krzywiński

Powrót z połowu

Kuter
pływająca plamka nadziei
topem rysuje czerń nieba i gwiazdy.
Krzyczy mewa zbudzona o świcie.
Nad łądem słońce
wstaje z pościeli lasów.

Kuter
cytryna ciśnięta w atrament...
Niecierpliwe z chłodu ręce
przebierają srebro ryb wydarte nocy
sięgają po suchość papierosa.
Pod powiekę nadpływają wytęsknione
okręty snu...

Mariusz S. Kusion

Odczucia zamiejscowe

świt rzeźbi nieodwołalne decyzje
gdy za długo trwa segregacja
wśród wypartych emocji i prezentów
w koszu
ścierają się (a)fronty atmosferyczne
cudze nieba pachną lepiej niż pieniądze
wyprane czyste szczęście uśmiecha się na raty
opłaty wstępne pobiera się na końcu
w końcu zarchiwizujemy zachód słońca
ten nasz zdarty z plakatów po seansie
aby nie wyemigrował nocą na bliski zachód
po świeże wampiryczne manekiny
wybrudzone od dotyków i sugestii

Wcielenie

ubrana tylko w zegarek
z czasem przyszyłem
sprawdzasz palcem
po mojej twarzy
czy na pewno jestem
blisko myślą

mową uczynkiem
może zaniedbaniem

Rewers

odnalazłem dotyk jeszcze jeden
raz spróbował szczęścia zabłąkał się

przez szczeliny w portrecie
pamięciowym

nasze
#ZarządzanieZasobamiEmocjonalnymi
odkształciło alfabety zwielokrotniły się
hologramy widzialne i niewidzialne
niepoliczalne nieobliczalne poczytalne
literackie integracje poezje herezje

Długonogie słowa

powiedziałaś że przyjdiesz
do mnie we śnie przez ciebie
nie mogę zasnąć

powiedziałaś *Zrobię co tylko chcę*
to brzmi lepiej niż *Zrobię tylko co chcę*